

**CONV 357/02****WG VI 17****RAPORTTI**

---

**Lähetäjä:** Talouden hallintoa käsittelevän työryhmä 6:n puheenjohtaja**Vastaanottajat:** Valmistelukunnan jäsenet

---

**Asia:** Talouden hallintoa käsittelevän työryhmä 6:n loppuraportti

---

**I JOHDANTO**

Talouden hallintoa käsittelevä työryhmä on tarkastellut järjestelmällisesti kaikkia tehtäviinsä kuuluvia aiheita. Ne on jaettu kolmen otsakkeen alle: rahapolitiikka, talouspolitiikka ja institutionaaliset kysymykset (ks. CONV 76/02). Käsittelyn kuluessa työryhmä on kuullut EKP:n puheenjohtajaa Wim Duisenbergiä, komission jäseniä Pedro Solbes Miraa ja Anna Diamantopoulouta, talous- ja sosiaalikomitean puheenjohtajaa Johnny Åkerholmia sekä professori Maria João Rodriguesia, joka edustaa akateemista maailmaa ja toimii Portugalin hallituksen neuvonantajana.

Työryhmän työskentely on perustunut oletukseen siitä, että valmistelukunta sopii perustuslain luonteisen sopimuksen laatimisesta. Työryhmä on tästä syystä tutkinut tällaiseen sopimukseen mahdollisesti sisällytettäviä tekijöitä sulkematta silti pois sellaisia muita aiheita, jotka eivät ehkä varsinaisesti sovi perustuslain kaltaiseen sopimukseen tai jotka eivät ehkä ollenkaan edellytä muutosta perussopimuksiin. Tätä raporttia valmistellessaan työryhmä on kiinnittänyt erityistä huomiota laajentumisen vaikutuksiin.

\* \* \* \* \*

## II YLEISTÄ

1. Työryhmä suositaa, että unionin taloudelliset ja sosiaaliset tavoitteet kirjataan uuteen perustuslain luonteiseen sopimukseen. Sopimus olisi laadittava tehokkaalla, kattavalla ja tasapainotetulla tavalla ja sen tulisi perustua nykyiseen SEU:n 2 artiklaan ja EY-sopimuksen 2, 3 ja 4 artiklaan.

Jotkut työryhmän jäsenistä ovat painottaneet, että on tärkeää ottaa mukaan viittaus kestäväan kehitykseen ja kilpailukykyyn. Toiset kiinnittävät enemmän huomiota täystyöllisyyden, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ja edistymisen sekä kilpailun ja yleisten palveluiden välillä sosiaalisessa markkinataloudessa vallitsevan paremman tasapainon korostamiseen.

Työryhmä on kuitenkin yhtä mieltä siitä, että valmistelukunnan täysistunnossa olisi käsiteltävä sitä, pitäisikö ottaa mukaan muita taloudellisia ja sosiaalisia tavoitteita ja niihin liittyvää toimivaltaa koskevia kysymyksiä.

2. Työryhmä suositaa, että säilytettäisiin nykyinen rakenne, jossa yhteisöllä on yksinomainen euroalueen rahapolitiikkaa koskeva toimivalta, jota harjoittaa EKP nykyisellä perustamissopimuksella saamallaan valtuutuksella ja jossa talouspoliittinen toimivalta on jäsenvaltioilla.

Koska jäsenvaltioiden talouspolitiikkoja pidetään yhteistä etua koskevana asiana (EY-sopimuksen 99 artikla), mikä näkyy eräissä yhteisön tason säännöissä, työryhmä katsoo myös tarvittavan parempaa jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinointia.

Jotkut työryhmän jäsenistä katsovat, että makrotalouspolitiikan pitäisi kuulua unionin ja jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan talouskasvun, täystyöllisyyden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi.

3. Työryhmässä käsiteltiin kysymystä siitä, olisiko perustuslain luonteiseen sopimukseen sisällytettävä viittaus työmarkkinaosapuolten väliseen vuoropuheluun työmenetelmänä. Työryhmässä oli laaja yhteisymmärrys siitä, että tämänkaltaisella vuoropuhelulla on myönteinen vaikutus Euroopan tasolla eräillä taloudellisilla ja sosiaalisilla aloilla. Työryhmä on kuitenkin sitä mieltä, että tällä aiheella on sen toimeksiannon ulkopuolelle ulottuvia vaikutuksia ja siksi sitä olisi tarkasteltava koko valmistelukunnan tasolla.

### **III RAHAPOLITIikka**

Useat työryhmän jäsenet katsovat, että Euroopan keskuspankin tehtävät, toimeksianto ja perussääntö olisi pidettävä ennallaan eikä uusien perussopimuksen määräysten pitäisi vaikuttaa niihin. Jotkut katsovat kuitenkin, että sen toimeksiantoa tulisi laajentaa niin, että se sisältäisi myös kasvu- ja työllisyystavoitteet.

Työryhmä käsitteli myös EKP:n tilivelvollisuutta ja avoimuutta. Joidenkin mielestä EKP:n tilivelvollisuudessa on parantamisen varaa ja he ovat esittäneet esimerkiksi ajatuksen tehokkaammasta EKP:n raportoinnista Euroopan parlamentille, merkittävemmän aseman antamisesta EP:lle EKP:n johtokunnan jäsenten nimeämisessä ja EKP:n pöytäkirjojen julkaisemisen tekemisestä pakolliseksi. Toiset katsovat, että EKP on jo osoittanut olevansa sitoutunut suurempaan avoimuuteen, eivätkä siksi pidä mitään muutoksia tarpeellisina.

Työryhmä on yhtä mieltä siitä, että laajentumisen takia on tärkeää muuttaa EKP:n perussäännön 10 artiklan 2 kohtaa, joka liittyy EKP:n neuvoston työmenetelmiin, ja pyytää EKP:ta ja/tai komissiota käyttämään Nizzan sopimukseen sisältyvää valtuuttamislauseketta ehdotusten tekemiseksi EKP:n perussäännön 10 artiklan 2 kohdan määräysten muuttamisesta heti Nizzan sopimuksen tultua voimaan.

#### **IV TALOUSPOLITIikka**

Työryhmä katsoo, että talouspolitiikan koordinoitua on vahvistettava sen merkityksen takia. Tässä suhteessa jäsenvaltioiden sitoutumista Euroopan tason koordinoitupuitteissa tehtyihin päätöksiin tulisi lisätä etenkin kohdistamalla enemmän huomiota niiden täytäntöönpanoon ja varmistamalla, että kansalliset parlamentit ovat myös osaltaan sitoutuneita niihin. Työryhmän mukaan kansallisten parlamenttien osallisuus on kuitenkin ensisijaisesti yksittäisten jäsenvaltioiden asia eikä sitä tulisi sisällyttää perustuslain luonteiseen sopimukseen.

Työryhmä kannattaa Barcelonan Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaista eri koordinoituprosessien tehostamista. Työryhmä suosittaa, että Lissabonin strategian täytäntöönpanemiseksi jatkettaisiin ponnisteluja, jotka tähtäävät näiden prosessien synkronisointiin ja yksinkertaistamiseen.

##### 1. Talouspolitiikan laajat suuntaviivat

Työryhmä pitää talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja talouspolitiikan koordinoinnin tukemisen pääasiallisena välineenä siksi, että talouspolitiikkoja pidetään yhteistä etua koskevana asiana. Jotkut ryhmän jäsenet ehdottavat, että tuki voitaisiin varmistaa paremmin antamalla komissiolle oikeus tehdä virallisia ehdotuksia suositusten sijaan. Toisten mielestä tämä vähentäisi jäsenvaltioiden sitoutuneisuutta suuntaviivoihin, mistä syystä he haluavat säilyttää nykyiset menettelyt.

Täytäntöönpanovaiheen osalta työryhmän jotkut jäsenet ovat sitä mieltä, että komission pitäisi antaa ensimmäiset täytäntöönpanoa koskevat varoitukset suoraan kyseessä olevalle jäsenvaltiolle ja että täytäntöönpanopäätöksistä äänestämisen olisi tapahduttava komission ehdotuksen pohjalta niin, että kyseessä olevan jäsenvaltion edustaja ei saisi äänestää. Toiset kannattavat nykyisen käytännön jatkamista.

Työryhmän mielestä Euroopan parlamenttia tulisi kuulla talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja koskevan ehdotuksen johdosta.

## 2. Vakaus- ja kasvusopimus

Työryhmä on sitä mieltä, että jäsenvaltioiden budjetti- ja rahapolitiikan koordinointi on erityisen keskeinen yhteinen asia, jonka tavoitteena on terveen talouskasvun perustana oleva rahapoliittinen vakaus.

Tästä syystä työryhmän enemmistö toivoo liiallisia alijäämiä koskevia menettelyjä koskevien määräysten (EY:n perustamissopimuksen 104 artikla) muuttamista siten, että komissio voisi antaa liiallisia alijäämiä koskevia ensivaroituksia suoraan kyseessä olevalle jäsenvaltiolle. Jotkut jäsenet katsovat, että myöhemmissä vaiheissa neuvoston tulisi tehdä määräenemmistöpäätöksiä komission ehdotuksen pohjalta niin, että kyseessä oleva jäsenvaltio ei saa osallistua äänestykseen.

Työryhmä katsoo vakaus- ja kasvusopimuksen olevan poliittinen väline edellä mainittujen perustamissopimuksen määräysten täytäntöönpanemiseksi, mistä syystä sen olisi jätävä perustuslain luonteisen sopimuksen ulkopuolelle. Jotkut ehdottavat kuitenkin, että alijäämän arvioinnissa olisi otettava huomioon rakenteelliset tekijät sekä julkisia investointeja koskeva "kultainen sääntö".

## 3. Avoin koordinointimenetelmä

Työryhmän mielestä avoin koordinointimenetelmä on osoittautunut hyödylliseksi välineeksi sellaisilla politiikan aloilla, joilla ei ole olemassa järeämpiä koordinointivälineitä.

Työryhmässä kannatetaan laajalti avoimen koordinoitimenetelmän perustavoitteiden, menettelyjen ja rajoitusten sisällyttämistä selvyyden vuoksi perustuslain luonteiseen sopimukseen, sillä Euroopan parlamentilla ja komissiolla olisi myös oltava vaikutusta niihin. Tällöin ei kuitenkaan pidä vähentää menetelmän joustavuutta (joka on yksi sen tuottamista pääasiallisista eduista) ja luoda mahdollisuutta yhteisön menetelmien tai politiikkojen korvaamiseen tai kiertämiseen. Suositellaan, että perussopimukseen tulisi määräys, joka sallisi laajamittaisen, etenkin työmarkkinaosapuoliin ulottuvan kuulemisprosessin. Jotkut ryhmän jäsenistä katsovat kuitenkin, että avoimen koordinoitimenetelmän epävirallinen luonne säilyisi paremmin perussopimuksen ulkopuolella.

#### 4. Verotus

Työryhmä suosittaa, että EY-sopimuksen 93, 94 ja 175 artikloiden mukainen unionin veropolitiikkaa koskeva toimivalta säilytetään ennallaan.

Enemmistö työryhmän jäsenistä on sitä mieltä, että veropolitiikan alan edistymisen tukemiseksi olisi tehtävä joitakin muutoksia nykyisiin päätöksentekomenettelyihin. Muutoksilla ei tulisi pyrkiä luomaan yhtenäistettyjä veroja eikä niiden tulisi koskea henkilö- ja omaisuusverotusta. Tavoitteena olisi pikemminkin oltava riittävä verokantojen, vähimmäisstandardien ja veroperusteiden lähentäminen välillisen ja yhtiöverotuksen aloilla sen varmistamiseksi, että haitallinen verokilpailu tai vakavanlaatuinen sisäinen kaupan vääristyminen eivät häiritse yhtenäismarkkinoiden toimintaa.

Nämä jäsenet suosittavat, että tehtävät muutokset käsittelevät seuraavaa tekijät:

- a) laaditaan kattava, selkeä ja yksiselitteinen luettelo erityyppisistä toimista, joihin voitaisiin soveltaa määräenemmistöäänestystä käytännöllisistä ja loogisista sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan tai suoraan perusvapauksiin liittyvistä syistä tai silloin, kun toimet voivat olla olennaisen tärkeitä kestävän kehityksen kannalta.

- b) todetaan selkeästi, että määräenemmistöäänestystä käyttäen hyväksytyt erityistoimet eivät voi suoraan tai epäsuorasti vaikuttaa veropolitiikan muihin osa-alueisiin, varsinkaan henkilö- tai omaisuusverotukseen.

Jotkut työryhmän jäsenistä toivovat määräenemmistöäänestyksen laajempaa käyttöä tällä alalla. Toiset toteavat, että he eivät voi hyväksyä määräenemmistöäänestyksen laajempaa käyttöä ja haluavat sen sijaan säilyttää kaikkia verotusta koskevia päätöksiä koskevan yksimielisyyden vaatimuksen.

## 5. Rahoitusmarkkinat

Työryhmä toteaa, että paroni Alexandre Lamfalussy'n johdolla tehdyn arvopaperimarkkinoiden sääntelyn yksinkertaistamista koskevan raportin sisältämät suositukset on pantu täytäntöön, ja niiden ulottaminen koskemaan muitakin rahoitusalan sektoreita saattaa olla tarpeen, samoin kuin niitä koskevien määräyksien sisällyttäminen perussopimukseen. Työryhmä on yhtä mieltä siitä, että näiden toimien asianmukainen arviointi voidaan suorittaa ainoastaan riittävän kokemuksen pohjalta.

Työryhmä panee kuitenkin merkille, että tämän alan johdetun oikeuden myötä ilmenee komiteamenettelyyn liittyviä horisontaalisia, mm. Euroopan parlamentin asemaa koskevia kysymyksiä, joiden käsittely ei kuulu työryhmän tehtäviin ja jota pitäisi sen tähden käsitellä muissa työryhmissä. Jotkut jäsenet ovat sitä mieltä, että EY-sopimuksen 202 artiklaa tulisi muuttaa niin, että EP:lle annettaisiin virallinen takaisinotto-oikeus Lamfalussy-prosessin puitteissa.

## **V INSTITUTIONAALISET KYSYMYKSET**

1. Työryhmä katsoo, että euroryhmällä on tärkeä tehtävä siihen osallistuvien maiden välisen keskustelun edistämisessä, ja että sen merkitys korostuu entisestään laajentumisen jälkeen siksi, että siirtymäkauden aikana euroryhmän jäsenet eivät enää edusta jäsenmaiden suurta enemmistöä. Tästä syystä työryhmä ei suosita mitään sellaisia toimia, jotka voisivat estää mahdollisia epävirallisia euroryhmän ministerien, EKP:n ja komission välisiä keskusteluja.

Vaikka euroryhmä halutaankin säilyttää epävirallisena keskustelufoorumina, jotkut ryhmän jäsenistä katsovat kuitenkin, että yksinomaan euroaluetta koskevat päätökset olisi tehtävä Ecofin-neuvostossa ainoastaan euroalueen jäsenmaiden kesken ja että perustamissopimusta olisi muutettava tämän mukaisesti. Toiset kannattavat nykyisen järjestelmän jatkamista.

2. Työryhmä on yhtä mieltä siitä, että euroalueen edustusta kansainvälisissä järjestöissä koskevien nykyisten epävirallisten järjestelyjen tehokkuutta olisi parannettava (ottaen huomioon, että EY-sopimuksen 111 artiklan 4 kohdan määräyksiä ei ole pantu täytäntöön).

Jotkut jäsenet katsovat, että edellä mainittu tavoite voitaisiin saavuttaa paremmalla koordinoinnilla. Toiset haluaisivat mennä pidemmälle, vaikka nähdäänkin, että edustuksen laatu saattaa osin riippua myös kyseessä olevasta kansainvälisestä järjestöstä. Jotkut haluavat ennen kaikkea euroryhmän puheenjohtajan hoitavan edustuksen ja toiset pitävät parempana kauppapolitiikan alan käytännön noudattamista ja tämän tehtävän antamista komissiolle sisällyttämällä valtuuttamislauseke perussopimukseen.

---